

Saarna 1.8. 2007 ke

Teksti 1. Kuninkaiden kirja 18: 38-39 (kirkkokäsikirjan mukaan)

Silloin Herran tuli iski alas. Se söi polttouhrin ja puut sekä alttarin kivet ja mullan ja nuoli ojasta veden. Kun kansa näki tämän, kaikki heittäytyivät kasvoilleen ja huusivat: "Herra on Jumala! Herra on Jumala!"

Herra, silloin kun jotain tapahtuu, tunteet liikkuvat ja kuohuvat. Ihmiset vaikuttuvat kokemastaan ja näkemästään, mutta, Herra, miten helposti ja nopeasti me unohdamme tekosi.

Palaamme menneisyyteemme ja teemme taas omia kuolleita tekojamme, joissa ei ole tulevaisuutta.

Miksi meidän on niin vaikeata uskoa valtavaan tekoosi ristillä, missä sovitit koko maailman itsesi ja Jumalan kanssa.

Herra, anna valosi loistaa kylmenevään sydämeeni ristisi läpi, jolla veresi vuoti valmisten kestävän rauhan kokonaisille sukupolville, myös minulle, joka elän vuotta 2007.

Herra, olethan itse sanonut: "Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe." Joh.20:29.

Herra, anna minun olla autuas uskossa ja kaikessa luottamuksessa sinuun, maailmankaikkeuden Kuningas, Jeesus Kristus. Aam

Saarna 2.8. 2007 to

Teksti Job 28:20-23 (kirkkokäsikirjan mukaan)

Mistä viisaus on lähtöisin? Missä asuu ymmärrys?

Se on kätkössä, kukaan ei voi sitä nähdä, se on piilossa taivaan linnuiltakin.

Kuolema sanoo, tuonela sanoo: "Vain huhu siitä on kulkenut korviimme."

Jumala yksin tuntee tien viisauden luo. Hän yksin tietää, missä se asuu.

Eräässä kaskussa kysytään, mistä älykkään ja viisaan erottaa toisistaan.

Sanotaan, että älykäs selviytyy nokkelasti kaikista pulmista, joihin viisas ei koskaan joudu.

Mitä sitten viisaus onkin, Raamatussa minua ja sinua kehoitetaan etsimään sitä Jumalan luota.

Raamatussa Jumalasta sanotaan, että hän on rakkaus. Voisi ajatella, että hänen luotaan löytyvä viisaus liittyy, tai on sukua Jumalan rakkaudelle.

Raamatussa Jeesuksesta sanotaan, että hänessä maailmaan on tullut armo ja totuus. Voisi siis ajatella, että Jumalan luota löytyvä viisaus on sukua, tai liittyy totuuteen ja Jeesuksen ristillä valmistamaan armoon.

Raamatussa todetaan, ettei rakkaus tee lähimmäiselle mitään paha, ja että rakkaus on siksi Jumalan lain täyttymys.

Voiko olla olemassa viisaampia tekoja kuin kanssaihmissen auttamiseksi ja tukemiseksi tehdyt teot? Voiko olla olemassa viisaammin elettyä elämää kuin sellainen, jossa kaikin voimin pyritään saamaan aikaan hyvää kanssaihmissen parhaaksi?

Jos näin toimittaisiin yhdessä, maapallon ilmastokin saataisiin palautettua ennalleen, eikä se olisi koskaan päässyt häiriintymäänkään.

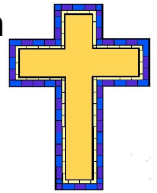
Kaikessa oltaisiin etukäteen tutkittu, mikä on parasta maapallon ja sen asukkaiden hyvinvoinnille, ja olisi toimittu sen mukaisesti ilman ahneuden, vallanhimon tai kokeilunhalun tai tietämättömyyden aiheuttamia suunnattomia vahinkoja.

Viisaus löytyy Jumalassa, meidän taivaallisessa Isässämme. Hän itse on suunnattomasti enemmän kuin kaiken tuntemamme viisauden ja älyn summa.

Hänessä saattaa olla myös jotain sellaistaikin mitä ei ole koskaan tullut ajatuksiimme.

Jaakobin kirjeessä sanotaan:

Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele. Jaakob 3:17

Saarna.3.8. 2007 pe

Teksti 1.Johanneksen kirje 4:1-6

Maailmasta on se, mitä he puhuvat, ja maailma kuuntelee heitä.

Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä, mutta joka ei ole Jumalasta, se ei meitä kuuntele. Tästä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.

Uskonlahko eristää sinut elävästä Kristuksen seurakunnasta.

Se vaatii sinua mukautumaan kritiikittä ennalta annettuihin ehtoihin, ja terve arvostelu tukahdutetaan vetoamalla väärin perustein Raamattuun. Lahko imee sinut sisäänsä ja poislähtöä ollaan etämässä syyllistämisen keinoin.

Puhujien sanomien tervettä arvostelua ei tahdota suvaita. Lahkossa yhteisö ei päätä, vaan harvat ja valitut.

Pahimmillaan lahko johtaa hirmutekoihin tässä ajassa. Pahimmillaan se eristää Kristuksesta, pahimmillaan se johtaa kadotukseen.

Apostoli Johanneksen sanoessa: "Me olemme Jumalasta", hän viittaa Jeesuksen 12 apostoliin ja Jerusalemin alkuseurakuntaan,

josta elävä Kristuksen seurakunta levisi pitäytyen Raamatun kirjoituksissa ja Jeesuksen valitsemien 12 apostolin opetuksissa*).

Kristuksen seurakunta on siellä, missä Jumalan sanaa puhtaasti saarnataan ja sakramentit, kaste ja ehtoollinen, oikein toimitetaan.

Kristuksen seurakunnassa vallitsee

mielipiteiden vapaus, ja on suorastaan velvollisuus tutkia niin oman kotiseurakunnan opettajat kuin vierailevat puhujatkin ja myös heidän taustansa. Kristuksen seurakunta ei väheksy Apostolista uskontunnustusta eikä Nikean uskontunnustusta, jotka on laadittu juuri siksi, että aito kristinusko ja harhaopit osattaisiin erottaa toisistaan.

Lahkot ja eriseurajat mainitaan Raamatussa kadotukseen johtavina teinä **).

Jeesuksen laumassa pysymällä pysyy tiellä, joka vie taivaaseen.

Jeesus, anna minulle armosi, niin että osaan erottaa sinun äänesi harhaoppien ja lahkojen kuiskutuksista ja maailman humusta.

Anna minulle myös rohkeutta seurata sinua. Amen.

*) Seurakunta kuunteli ja noudatti uskollisesti **apostolien** opetusta. Uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat. Apost. 2:42

*) Paavali ja Barnabas asettuivat vastustamaan heitä, ja asiasta käytiin kiivasta väittelyä. Niinpä päätettiin, että Paavali ja Barnabas ja muutamat muut lähtisivät Jerusalemiin **apostolien** ja vanhimpien puheille, jotta saataisiin selvyys tästä kiistakysymyksestä. Apost. 15:2

) Lihan aikaansaannokset ovat selvästi nähtävissä. Niitä ovat siveettömyys, saastaisuus, irstaus, epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, kiukku, juonittelu, eripuraisuus, **lahkolaisuus, kateus, juomingit, remuaminen ja muu sellainen. Varoitin teitä, kuten olen jo ennenkin varoittanut: ne, jotka syyllistyvät tällaiseen, eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa. Galat. 5: 19-21

Saarna 4.8.2007 la

Teksti Heprealaiskirje 4:1 (kirkkokäsikirjan mukaan)

Olkaamme siis varuillamme. Jumalan lupaus, että pääsemme hänen lepopaikkaansa, on vielä täyttymättä, eikä yksikään teistä saa jäädä taipaleelle.

Huoltamaton autokin pysähtyy viimein ja jättää taipaleelle. Autot me

huollamme; miksi emme huolehtisi myös

Jumala-suhteemme tuoreudesta.

Taipaleelle ei jää kun pitää kiinni

päivittäisestä rukouksesta,

raamatunluvusta ja

seurakuntayhteydestä.

Kristuksen seurakunnassa myös

koetellaan kuullut puheet ja saarnat ja

luetut hengelliset kirjat, puhuvatko ne

meille syntisten Vapahtajasta, Jeesuksesta Kristuksesta.

Yksin jääminen ja armon osattomuuden kokemus ovat myrkkyä Jumala-

suhteellemme. Raamatussa meitä kehotetaankin pitämään huolta siitä ettei kukaan jää osattomaksi Jeesuksen armahtavasta rakkaudesta *).

Vastaan otettu armo ravitsee ja varjee katkeruuden juurten kasvamisesta sielun maaperään. Katkeruus on kuin voikukka. Se kasvaa ja leviää nopeasti ja on hankala kitkeä pois.

Siksi meidän kristittyjen on syytä huolehtia toinen toisestamme, sydämellisesti ja armahtavasti Jeesuksen synnyttämällä rakkaudella.

Vieraanvaraisuus on yksi tapa osoittaa tätä rakkautta. Älä jää yksin, äläkä jätä toisia yksin. Pidä yhteyttä rukous sydämessäsi. Kutsu kylään ja käy kylässä.

Kutsu seurakuntaan ja käy seurakunnassa. Myös ehtoollispöytä on siellä katettuna, ja siinä Kristus on elävästi läsnä.

Jeesus, anna minulle rohkeutta etsiä tie seurakuntaan ja oma paikka siellä. Jeesus, anna minulle rohkeutta pyytää mukaani myös muita. Aamen.

*) ja pitää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään **katkeruuden** juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä" Hepr. 12:15

Saarna 5.8. 2007 sunnuntai

Sananlaskut 3:3-4(kirkkokäsikirjan mukaan)

Älä unohda laupeutta, älä uskollisuutta -- kiedo ne kaulaasi, kirjoita sydämesi tauluun, niin saat rakkautta ja kiitosta sekä Jumalalta että ihmisiltä.

Minä olen vain tällainen tavallinen suomalainen.

Olisikohan minulle paikkaa seurakunnassa? Ei ole ketään tuttua siellä, ujustuttaa lähteä yksin. Tekisi kyllä mieli mennä johonkin piiriin. Olen lukenut sellaisista, mitä ne hel.. anteeksi, ne ryhmät nyt olivatkaan?

Yksinäisyys on alkanut painaa. Ei ole oikein ketään joka jaksaisi kuunnella meikäläisen jorinoita. Yksi tutun tuttu oli kuulemma mennyt seurakunnan, ai niin, niitähän ne ovatkin, pienryhmään, ja se oli kuulemma ollut ihan kohtuullinen porukka.

Se oli kokoontunut jonkun kotona, ja oli ensin juotu kahvit ja poristu niitä näitä, niin kuin minusta pitääkin. Seurustelun sakramentti, ai, nyt taisi lipsahtaa, anteeksi, siis semmoinen jutustelu on yksi hausimpia asioita mitä tiedän. Sitten oli kumarruttu, silleen oli siis oltu hiljaa ja joku oli lausunut, mikä se nyt oli, rukouksen. Ei kyllä onnistu meikäläiseltä. Se kyllä ihan saa.. anteeksi taas, ihan kauheasti jännittää, että jos joku panisi meikäläisen puhumaan tuonne yläkertaan päin.

En osaa, ja olisi noloa sanoa se ääneen. Ovat vielä varmaan tarkkoja siitä asiasta, ja monista muistakin. Ei minusta taida olla seurakunnassa kävijäksi. On tullut vietettyä sellaista elämää.

Äiti kyllä opetti Levolle laske Luojaani Armias ole suojaani... ja opetti laulamaan iltavirttä....isä taas sanoi että se on tyhjämpäiväinen loru ja että pane poika suu suppuun ämmien lirkutuksilta.... äänikin on sinulla kuin riivinrauta...

Tulee jotenkin paha olo kun muistelee noita aikoja. Olisi tehnyt mieli pyhäkouluunkin kun paras kaveri Marttikin kävi siellä, mutta kotona olisi tullut taas nälvimistä. Olihan isäukko muuten ihan mukava mutta nuo uskonasiat olivat sille myrkkyä.

Joskus kysyin Martilta mitä pyhäkoulussa oli opetettu, ja hän hyräili, miten se menikään... Musta Saara oli laulun nimi...

Ei vanhempi olt Saara

Jeesus häl ol´ turvaan.

Ei taivahas oo kuolonvaaraa

ei kyyneleit, yötäkää.. nyt en muista enempää.

Jotenkin laulu kosketti pojankin sydäntä.

Välillä koin lapsenakin olevani niin yksin, aivan kuin laulun orpo tyttö ... vaan Jeesus häl ol turvaan.. nuo sanat toivat merkittävästi hyvän olon ... ei kyyneleit, yötäkää.. kyyneleitä on ollut elämässäni liikaa, aivan liikaa, ei olisi väliä yhtään enemmistä kyyneleistä...

Tekisi niin mieli mennä sinne seurakunnan piiriin. Jos vaikka joku osaisi siellä laulaa Mustan Saaran kokonaan. Olisi mukava kuulla se vielä kerran.

Saarna 6.8. 2007 ma

Teksti 1.Pietarinkirje 4: 7-8

Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväiset ja raittiit voidaksenne rukoilla. Ennen kaikkea pysykää kestävinä keskinäisessä rakkaudessaanne, sillä "rakkaus peittää paljotkin synnit".

Paras lääke elämän kovien kokemusten katkeroittavaa ja kyynistäväää vaikutusta vastaan on lämmin ja sydämellinen veljes-ja sisarusrakkaus. Meillä on mahdollisuus ja lupa osoittaa sitä toisillemme Kristuksen seurakunnassa ja kaikkialla, missä seurakunnan jäsenet kohtaavat toisensa.

Voi miten hyvää tekee kuulla toisen suusta kannustuksen ja rohkaisun sanoja, sanoja joissa kuplii Jumalan armo ja laupeus. Voi miten hyvältä tuntuu saada kokea huolenpitoa kun on itse väsynyt ja allapain.

Hyvältä tuntuu saada talkooapua kun omat voimat eivät sillä kertaa riitä pihan siivoukseen tai mattojen kopisteluun. Hyvältä tuntuu myös olla itse auttamassa. Silloin oma rukouselämäkin virkistyy, kun saa kokea ja jakaa aitoa ja sydämeen käypää yhteyttä kristittyjen kesellä. Näin Jeesuksen synnyttämä usko vahvistuu ja uudistuu, kunnes ollaan perillä taivaassa.

Saarna 7.8. 2007

Teksti Psalmi 119:130-131(Sanan Aika 2007 -kirjan mukaan)

**Kun sinun sanasi avautuu, se valaisee, tyhmäkin saa siitä ymmärrystä.
Minä huohotan suu auki, minä janoan sinun käskyjäsi.'**

Jono kirjakauppaan oli melkoinen kun uutta Harry Potter-kirjaa janottiin luettavaksi. Sitä, mistä ollaan kiinnostuneita, ollaan valmiita tavoittelemaan. Elämän suurissa ja pienissä todellisissa kysymyksissä saamme kääntyä luottavasti Raamatun kirjoittajan, Jumala puoleen. Saamme pyytää häntä avaamaan meille sanansa Raamatun, niin että sen sisältämä viisaus saa olla ohjaamassa elämämme arvoja ja valintoja.

Tätä viisautta meidän kannattaa tavoitella sitkeästi ja hellittämättä.

Muistan elokuvan Kaniansa, jossa perhe unohti viritetyn ansan kaukana vuorilla olevalle mökille. Perheen pieni tytär sääli ansaan mahdollisesti menevää eläintä, joka kuolisi pyydyshäkissä nälkään, ja vaati isää ajamaan takaisin, vaikka mökki oli jäänyt jo satojen kilometrien päähän.

Lopulta vanhemmat suostuivat ja palattiin pitkä matka kesämökille. Lemmikkieläinhäkki osoittautui tyhjäksi. Koko perhe ymmärsi tehneensä kuitenkin oikean valinnan ajaessaan takaisin vaivojaan säästämättä.

Jeesus, kun ymmärrän neuvosi, annathan minulle myös tarmoa ja tahtoa tehdä neuvosi mukaan. Amen

Saarna 8.8. 2007 ke

Teksti 2.Aikakirja 1:10

Anna siis minulle viisautta ja taitoa, että osaisin oikealla tavalla johtaa tätä kansaa!

Millainen on hyvä johtaja?

Kuningas Salomo joutui nuorena johtajan vastuulliselle paikalle. Ihan kateeksi käy, kun hänelle annettiin tilaisuus keskustella johtamisesta itse taivaan ja maan Luojan kanssa.

Jumala kysyi Salomolta mitä tämä haluaisi kun hänet oli nyt valittu Israelin kansan kuninkaaksi.

Se mitä Salomo pyysi, on merkillistä luettavaa. Hänen pyyntönsä oli nöyrän nuorukaisen arka pyyntö. Salomo ei pyytänyt valtaa tai rikkautta tai vihamiestensä kukistumista.

Salomo ei pyytänyt mitään itselleen, vaan työkaluja kansan oikeaan ja vanhurskaaseen johtamiseen. Salomo sai mitä pyysi.

Meillä on sama Jumala kuin Salomolla, ja meillä on täysi lupa tulla hänen luokseen Jeesuksen ristinkuoleman tähden. Mekin saamme pyytää Jumalalta taitoa ja viisautta hyvän tekemiseen.

Jeesus, täytä minut sinun viisaudellasi, ei itseni tähden, vaan siksi että voisin suorittaa sinulta saamani tehtävän. Amen.

Saarna 9.8. 2007 to

Teksti 1. Pietarinkirje 4: 7-8 (Sanan Aika 2007 -kirjan mukaan)

Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväiset ja raittiit voidaksenne rukoilla. Ennen kaikkea pysykää kestävinä keskinäisessä rakkaudessaanne, sillä "rakkaus peittää paljotkin synnit"

Kuulin kerran tapauksen joka on saattanut tapahtua jossain koulussa.

Oppilas valitti opettajalle että hänen on vain pakko istua täällä koulun penkillä.

Opettaja vastasi: "Elämässä ei ole muuta pakkoa kuin kuolema."

Siinäpä miettimistä koulua käyvälle nuorukaiselle. Myönteisesti ajateltuna opettajan elämäntiete antaa suunnattomasti potkua elämään: Olen vapaa elämään, ja päättämään mitä haluan elämäntäni ja tulevaisuudeltani. Ainut takaraja kaikelle on kuolema, joka on jossain kaukana, lähes tavoittamattomissa.

Elämäntietettä on kuitenkin myös kuoleman mahdollisuuden vakavasti ottaminen. Jossain vaiheessa joutuu toteamaan: "Kaiken loppu on lähellä."

Myönteisesti ajateltuna realistinen suhtautuminen elämän rajallisuuteen auttaa jäsentämään omaa elämäänsä niin, että sen ollessa loppusuoralla voi katsella tyytyväisenä ja onnellisena elettyjä vuosia ja vuosikymmeniä ja muistella niitä rakkaiden sukulaisten ja ystävien kanssa.

Ystävyyttä ja sukulaissiteitä kantaa voimakkaasti armahtava rakkaus, jolle on ominaista että se peittää paljotkin synnit. Kenessämpä meissä ei olisi vikoiltavaa ja moitittavaa.

Hedelmällistä on on kätkeä sukulaisten ja ystävien kehnoutta ja raadollisuutta Jeesuksen ristillä valmistaman täydellisen armon alle ja antaa unohduksen käydä kehnon yli.

Rakkaudessa ei ole pakkoa, vaan siinä on vapaus aloittaa aina uudestaan puhtaalta pöydältä. Niinhän Jeesus tekee meillekin, katselee meitä ja pientä elämäämme joka aamu ja ilta rakkaasti ja armahtavasti.

Kun hän ei muista virheitämme, niin miksi meidän pitäisi muistaa omia ja toistemme kehnoutta.

Armahtava rakkaus avaa oven kohottamaan toistemme elämää, arvostamaan sitä ja tukemaan ja kannustamaan toisiamme yhä uudestaan, joka päivä. Koskaan ei ole liian myöhäistä.

Jeesus, täytä elämäni armahtavalla rakkaudellasi, niin että elämäni olisi kuin versova puu, joka kantaa hyviä hedelmiä. Amen

Saarna 10.8. 2007

Teksti 1. Pietarinkirje 4:11

Joka puhuu, puhukoon Jumalan antamin sanoin, ja joka palvelee, palvelkoon voimalla, jonka Jumala antaa, jotta Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti. Amen.

”**Ei minusta ole mihinkään! Voi voi minua raukkaa!**” valittaa Aku Ankka joittenkin sarjakuvajaksojen päätteeksi.

Seurakunnassa ei kenenkään tarvitse olla Akun kaltainen ikuinen epäonnistuja. On mahdollisuus tehdä asioita Jumalan antamin avuin, olipa kyseessä puheen pitäminen, auttamistyö lähimmäisten palvelemisessa, johtamistehtävä tai rukoustyö sairaitten puolesta.

Kaikki on mahdollista tehdä Jumalan antamalla viisaudella ja voimalla, joka annetaan taivaasta riippumatta siitä mitä luonnonlahjoja meillä on.

Kun Jumalan Henki saa elävöittää seurakunnan ja sen tekemän työn, niin silloin se menee eteenpäin ja siihen suuntaan jonka Jumala näyttää.

Meillä on taipumus jämähtää paikoillemme, mutta Pyhä Henki on elävä innovaattori, joka antaa uusia, tuoreita näköaloja myös Jumalan sanaan, Raamattuun.

Jeesus, anna minulle rohkeutta ja luottamusta turvautua ihmisviisauden sijasta totuuden Hengen johdatukseen ja antaa Hänen varustaa minutkin armolahjoillaan palvelemaan seurakuntaa ja viemään sanomaa Jeesuksesta eteenpäin. Amen.

Saarna 11.8. 2007 la

Teksti Luukkaan evankeliumi 16:8

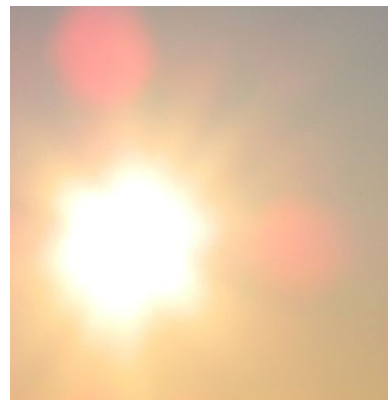
"Tämän maailman lapset menettelevät toisiaan kohtaan viisaammin kuin valon lapset.

Jeesus on maailman valo, ja kaikista Jeesuksen luo saapuneista on tullut valon lapsia. Oletko jo valon lapsi? Jeesus kehottaa meitä valon lapsia olemaan viisaita siinä miten käytämme rahallista rahaa, eli tämän maailman rikkautta, josta Jeesus käyttää myös nimitystä väärä rikkaus.

Rahaa voi käyttää hyvään ja pahaan. Rahan oikea käyttö lähtee rukouksesta, kysymyksestä, miten Jumala haluaa minun käyttävän hallinnassani olevaa rahaa ja varallisuutta.

Rahaa voi antaa myös lähetystyöhön ja kaikkeen mikä vie evankeliumia eteenpäin. Kun tämä työ tuottaa tulosta, niin pelastuneet ihmiset kiittävät ja siunaavat heitä jotka ovat olleet mahdollistamassa evankeliumin ulottumisen heihinkin asti.

Väärä rikkaus katoaa kun tämä maailmankaikkeus tuhoutuu, mutta nyt sen avulla voidaan tehdä sellaista hyvää mikä tuottaa satoa iankaikkiseen elämään.

Saarna 12.8. 2007 su etsikkoajkoja

Teksti Jeremia 18:1-10(Sanan Aika 2007 -kirjan mukaan)

Jeremialle tuli tämä Herran sana:

"Mene savenvalajan työpajaan! Siellä saat kuulla, mitä minä haluan sanoa sinulle. Enkö minä, Herra, voi tehdä sinulle, Israelin kansa, samalla tavalla kuin tämä savenvalaja savelleen? Katso, niin kuin savi on valajan kädessä, niin sinä, Israelin kansa, olet minun kädessäni."

Titanicin piti olla uppoamaton alus, tekniikan riemuvoiton uljas ilmentymä. Se upposi kuitenkin jo neitsytmatkallaan.

Ihminen oli valanut raudasta merenhalkojan, joka osoittautui hauraaksi ja turvattomaksi matkustajilleen.

Silti me ihmiset olemme yhä edelleen aivoitelleet, kaavailleet ja suunnitelleet luomuksia, joiden piti olla varmoja ja menestyksekkäitä, mutta jotka ovat pettäneet suunnittelijansa ja käyttäjänsä.

Se mitä Jumala valaa, toimii varmasti ja luotettavasti, on se sitten onnea tai onnettomuutta.

Me ihmiset olemme jatkuvasti kaikkivaltiaan Jumalan valupöydällä. Hän muovaa tulevaisuudenasetelmiamme sen mukaan kuin itse olemme teoillamme ansainneet. Vain vastaan otettu Jumalan armo katkaisee syyn ja seurauksen lain.

Kansalle, joka katuu tekemäänsä paha, ja kääntyy pois pahuudestaan, Jumala valmistaa hyvää tulevaisuutta*).

Mutta jos se kansa ryhtyy jälleen elämään kelvottomasti, Jumala katuu sitä hyvää, minkä hän aikoi tehdä, ja valmistaa kansaa varten onnettomuutta.

Paha ei voi tehdä loppumattomiin ilman kuritusta ja rangaistusta, sillä pyhä Jumala vihaa vääryyttä, mutta rakastaa oikeamielisyyttä.

Jeesus on meille tie pois kelvottomasta elämäntavasta uuteen ja kestävään elämään. Vain hän voi katkaista syyn ja seurauksen lain.

*)'Minä voin päättää, että revin, tuhoan ja hävitän kansan tai valtakunnan. Mutta jos se kansa luopuu pahuudestaan, minä muutan mieleni enkä anna rangaistukseni kohdata sitä. Jer.18: 7-8

Saarna 13.8. 2007 ma

Teksti Jesaja 55:6

Etsikää Herraa, kun hänet vielä voi löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä!

Radiossa haastateltiin suomalaisen

retkikunnan jäseniä, jotka kauan sitten olivat matkanneet kohti pohjoisnapaa. Haastattelija kysyi sitäkin pelottivatko matkan vaarat heitä.

Haastateltava, suomalainen mies naurahti ja sanoi ettei pelko oikeastaan tullut heidän mieleensä, koska he olivat kartoittaneet matkan riskit tarkasti ja olivat varautuneet niihin huolellisesti.

Viisas varautuu vaaraan ja kiertää sen kaukaa.

Suurinta viisautta on etsiä Herraa silloin kun hän on vielä löydettävissä, ja niin varautua joutumasta vaaroista suurimpaan, elämän tieltä eksymiseen.

Jeesus, kiitos että sinä annat sinua etsivän löytää itsesi. Amen.

Saarna 14.8. 2007 ti

Teksti Psalmi 81:8

Kunpa kansani vihdoin kuulisi minua, kunpa Israel kulkisi minun teitäni!

Olemmeko tulleet koskaan ajatelleeksi, että elämää kannattelee koko ajan Jumalan varjelus. Jumalan ei tarvitse kuin vähäksi aikaa ottaa varjeleva kätensä pois, ja heti tapahtuu onnettomuus tai muuta pahaa.

Sen me huomaamme, mutta muistammeko kiittää Jumalaa niistä lukemattomista kerroista jolloin hän varjeli elämämme?

Omille teille Jumalan luota läheminen on **suurta mielettömyyttä, sillä silloin me altistamme itsemme vahingoille ja onnettomuuksille.**

Ei ole hyvää tuuria, ei sattumaa, on vain Jumalan varjelus.

Ei ihme, että Luoja huudahtaa tuskaisesti: "Kunpa kansani vihdoin kuulisi minua, ja kulkisi minun teitäni!"

Jeesus, opeta minut näkemään miten hyviä teitä sinä olet valmistanut minulle. Aamen

